

102051

Mot Kongens avsettelse i 1940

Nye dokumenter

Av DIREKTØR LORENZ VOGT

Der var sommeren 1940 flere krefter som arbeidet mot eller tok bestemt avstand fra Kongens avsettelse. Det kan i denne forbindelse ha sin interesse å gi en del opplysninger også om tidligere ukjente eller lite kjente forhold. Lakesom det vilde være heldig om flere vilde komme med sine opplysninger. Hvad hittil foreligger er altfor ensidig.

Det fremgår av overläge Scharifbergens artikkel i «Morgenbladet» for 17. januar 1947, at han allerede 14. juni 1940, da han var direktør Hartvik Nissen av biskop Berggrav fikk rede på Terbovens ultimatum arbeidet mot, at Stortinget skulde avsette Kongen og at han i både lukkede og åpne møter skarpt kritiserte denne plan. Det vilde være overordentlig interessant å få nærmere opplysninger om dette arbeide.

Den 13. juni 1940 om formiddagen fikk administrasjonsrådets medlemmer visshet om de tyske krav av Delbrücke. Om ettermiddagen samme dag fikk tre representanter fra næringslivet de samme opplysninger. Herom heter det i undersøkelseskommisjonens innstilling bilag III side 27:

«Før dette møte ble holdt (et ettermiddagsmøte av administrasjonsrådet, Paul Berg og president-skapet) hadde tre privatmenn advokat Kåre Schøning, direktør Lorenz Vogt og Johan H. Andresen en samtale med Delbrücke og refererte den umiddelbart etter for Gunnar Jahn. De hadde fått sig førelst samme brev som administrasjonsrådet og hadde tatt kraftig til motmåle. Nu var de ivrig for at der skulle lages et norsk motforslag som gjorde det mulig å bevare et norsk styre. (Det var altså forhandlingsveien de ville stå inn på).»

Det er i denne forbindelse nødvendig å peke på en positiv fell. Av de tre nevnte herre var kum Schøning og Andresen etterpå hos nærværende bankdirektør Gunnar Jahn, som ikke kunde få gjengivet.

Når du kommer hjem
— u si at din hustru er
— som de mørke stocce
— ppe i Fatnasmakke, og
— sommålene hvor du har
fiken, svarer du at du selv
— ikke kunde ta med
dig alt sammen hjem, da du
med Lapplands fosedur i
orene langs utradte stier
berynt hjemretten fra
Nordlandets lyse netter til
de mørke kveldene her nede.

senere ble gjort noe forskr. fra kongens side på å spille på næringslivets i denne forbindelse.

Kampen mot Kongens avsettelse ble utover sommeren 1940 støttet fra mange hold, hvis arbeide i så henseende tidligere har vært ukjent. Interessant er nedenstående hendelse til presidentkapet:

Til Stortingets presidentkapet,

Presidentkapets benvedelse til Kongen om å abdisere er alminneligvis oppfattet slik at det neste som kreves og skal foretakses gjennemført av presidentkapet er Kongen og kongehusets avsettelse ved Stortinget. Dette har vært en spontan stor sorg og sterkt motvilje over hele landet og i alle befolkningsslag. Denne sorg og motvilje har heller ikke vist seg å være noe sjeldnhet. Den har tvert om vokset seg stedse sterke — endog sterke enn man på fornåd kunde tenkt seg mulig — ettersom folk er kommet til større og større klarhet over, hvilken smertelig og bitter krenkelse av dets følelser et sådant skritt vilde være.

Det vil derfor sikkert følge overmåte vanskelig for folket representanter — Stortinget — å avsette vår folkekjære Konge. Selv om dette kunde gjennemføres med tilstrekkelig flertall, vil det i ethvorfall bli betraktet som en ydmynkelse, der tilføges vårt land. Kongens stilling i vårt folker varansett parti til alle vil forstå, at det kun er under tvang stortingsrepresentantene i tilfelle bøyer sig for det.

Vi kan derfor ikke innsætte at det kan være til gagn for noen at et sådant skritt foretaes. Vi mener at det tvertom på det alvorligste vil skade alle interesser. Ikke bare vilde det skape en uvilje mot det nye norske styre, som vilde hindre dette i å løse sine oppgaver på en for Norge tilfredsstillende måte. Men den bitterhet og sorg det vil avsette i folkets sinn, vil også i høy grad skade forholdet mellom befolkningen og Tyskland. Under okkupasjonstiden vil dette bli en ständig kilde til farlige gnidninger og når normale forhold igjen inntreder, vil det for lange tider fremover i høy grad vanskeliggjøre muligheten for et sådant økonomisk og kulturelt samarbeid, inntil da land, som tilstrebtes også av de tyske myndigheter og som kunde være begge folk til gagn og glede.

Derimot mener vi at alle vil være enig i at der bør skapes en ordning som kan sikre en tilfredsstillende videreførelse av hele det norske statstil i den tid okkupasjonen pågår (varer). Vi forstår imidlertid ikke rettere enn at dette kunde skje uten at spørsmålet om en avsettelse av Kongen trekkes inn.

Såfremt det er så som almindelig antatt at det vil bli foreslått for og krevet av Stortinget, at Kongen skal avsettes, vil vi derfor på det mest intregende henstille til presidentkapet å seke dette endret.

Oslo, den 25. juli 1940.

I Arbeidighet
Chr. P. Mathiesen, Johan E. Melby, Hieronymus Heyerdahl, Per Rygh, J. Throne Holst, Ole A. Stang, Lars Ekeland, Gunnar Schjelderup, Robert S. Melhus, J. Heimbach, H. B. Peterson.

Om denne protesta tilbivelse op-
forts næste side.

Tidens tanker

Desentralisering

Av res. kap. Alex Johnson.

Det finnes ikke noe morsommere enn å komme ut i verden og der få sin yndlingssted beskrevet.

Det er nettopp dette jeg oplevet i Amsterdam, på kirkenes verdensmote i slutten av august, hvor jeg fra alle kanter fikk høre at en veldig del av det kristne svært på samfunnspolitikene i dag er arbeidet for desentralisering.

Selve idéen gikk i grunnen for alvor op for mig da jeg under krigen fikk høre om planene for den nye kirkeordning i Norge, den som i disse dager har vært forelagt alle lan-

Vol er det så at det er tilfeller hvor staten må tre til; selv ikke den som mest forseker av det private initiativ vil drømme om eksempelvis å gjøre unntakset av atomkraften til gjenstand for en aksjeinndelelse.

Men det gjelder at man ikke påkaller statens hjelpe, dersom oppgaven kan løses av kommunen, brancheforeningen, private organisasjoner, hjemmet eller den enkelte. Ordene er citat fra den kjente Schweizer-teolog Emil Brunner i hans foredrag i Amsterdam, og er typisk for et sterkt strengdrag i tidens kristne

Mandag den 13. september 1942.

RT VAREMERKE

er og høns
kjøpes.

ØHLE

- Telefon 2012 - 2890.

ktor, intet enten
ide - og
onsulent BJØRNSTAD

det ser ikke ut til at tallet for i år blir større enn i fjor.

Hvad denne utvikling kan si om kva man ikke si noe bestemt om i dag, sier statskonsulent Bjørnstad. Men det er fare for at det kan bli en lignende situasjon som i nedgangsperioden etter forrige krig. Hestevælen tok sig sterkt op under den siste krigen. Altfor sterkt etter min mening. Og den vil antagelig gå for sterkt ned i tiden fremover. Svingningen gir for store utslag, og det er ikke av det gode.

DAGENS

Mot Kongens —

Forts. fra 6. side

lyses i statråd Johan E. Mellbyes tidligere ikke omtalte og fremdeles utrykte dagbok:

23/7-40: "Blev idag springt av Ole Stang, som gjerne ville konfere med mig."

24/7-40: Reiste til Oslo. Der møtte Ole Stang og tok mig til Frantzenbråten, hvor han hadde ligget en måned i mavesår. Spiste middag med ham der. Han talte i telefon med Mathisen & Syndby om et møte imorgen.

25/7-40: Kl. 10 på Bondelaget møtte adv. Per Rygh, Throne Holst, Chr. P. Mathisen, Syndby, Ole Stang. Vi blev enig om ordlyden til en adresse til Stortingets presidentskap om ikke å gå med på Kongens avsettselse.

Så langt statsråd Mellbyes dagbok. Generalsekretær Dietrichson som hjalp til med å samle underskrifter har senere understreket, hvad der også fremgår av Mellbyes dagbok, at initiativet til henvendelsen kom fra godseier Ole A. Stang der oppsøkte ham på hans kontor i Norges Bondelag. Henvendelsen var ikke tenkt som en massehenvendelse, dertil var det hverken tid eller anledning. Den var ment som en inntrengende, meningsytring av kjente med gammel rot i landet.

Men ikke alle dem man henvendte sig til var villige til å underskrive. Det viser, at saken på den tid ikke ansås for helt ufarlig.

Efterhvert som tiden går burde der komme frett mer og mer om arbeidet sommeren 1940. Denne oplysningsvirksomhet som det hele folk er interessert over litt hemmet på den ene side av et utdigt og overdrevent skryt, på den annen side av en lite tiltalende trang til å komme enkeltpersoner tillivs. Virksomheten er — kan man si — foregått i St. Olavs ordenens lys og straffelovens skygge. Ingen av delene har vært egnet til å tjene den objektive sannhet som sprutsetningsvis burde være det vesentlige.

Lorentz Vogt.

geste i oss, og det holder hårdt for alt som menneske å komme dit hen at vi sier til Gud: «Nu kan jeg ikke mer!»

Men når den indre stolthet og sikkerhet er brukt ned kan den rette forbindelse bli etablert mellom Gud og oss. Fra vår side blir det best gjort i knelende stilling. Om vi fysisk er forhindret fra å innta denne stilling, så sv-

Sætt med!
B.

Storvask
blantie
AS GOI

Le-Ni
CONDITORI

Smørbrødbuffet
Telet. 1892

LUDV. JOHANSEN
BYGGMESTER

Etabl. 1912 Tell. 1091

NILS RANEM

Kunsthandel, Rammebutikk
Øvre gate ved Torvet Telefon 2000
Malerier, raderinger, rammer etc.

JUL. ERIKSEN

Glass- og Rammebutikk
Håkon Gamlegate 8 Telefon 1964
Stad g nytt i rammer

Bruk vårt bakverk!
Tensterg Aksjebakeri
Nedre Langgate 20 Tell. 2423

HJELPESTIKKER

til gavn for blinde barn og gamle

TÅNSBERGA BIL VILKÅR

Aviser
1
6.
ikke
rek
skre
sens

AMF
Rett ned lo

Et parti

TIN

mo age
uke. Alle
forhandle

Leif Gje
Telef.

Di

og Jol

ADC

Kirch